

[Ruth Olsen.]

har venstres tilslutning til at få det ændret, så det får vi nok gjort i udvalget.

Det, der egentlig skulle have været den store bid i det foreliggende lovforslag, en nedkriminalisering på det berigelseskriminelle område, blev der jo desværre ikke meget ud af. Forslaget ligger milevidt fra det, som arbejdsgruppen i sin betænkning lagde op til, og spørgsmålet er, om de foreslåede småændringer overhovedet vil påvirke retspraksis. At ca. 90 pct. af de fængslede er indsat for berigelseskriminalitet, synes jeg er meget tankevækkende, for kun ganske få af dem er jo farlige i egentlig forstand; de har blot en del sociale problemer, og der kunne laves meget socialt hjælpearbejde for de enorme summer, det koster at holde folk indespærret. Når vi tillige ved, at det ikke er de lange frihedsstraffe, men nok så meget opklaringsprocenten, der virker præventiv, så havde en omfordeling af ressourcerne sikkert været det eneste rigtige. Vi fængsler alt for meget og alt for længe. Vi bygger stadig nye fængsler i stedet for at få skåret straffetiderne ned og finde på andre løsninger over for de små fisk, som vi i dag fængsler for tyveri af latterligt små beløb, som f. eks. 7 kr. 85 øre eller et par forårsruller, eller hvad det nu er.

Justitsministeren lover i bemærkningerne at give anklagemyndigheden instrukser om afdæmpning af strafudmålingsniveauet. Det er vi selvfølgelig glade for, men om det vil give virkelige ændringer, vil tiden jo vise. Vi kunne godt ønske os en politisk kontrol, dvs. en folketingets kontrol med anklagemyndigheden f. eks. på den måde, at vi årligt får en beretning fra rigsadvokaten om principsager og om sager, der viser en ændring af praksis.

Jeg er skuffet over, at man ikke i lovforslaget har taget problemet med checkbedragerierne alvorligere op, for det koster jo samfundet alt for meget, at bankerne ikke sørger for at have et bedre system. Vi kan så bare håbe, at justitsministeren får noget ud af sine forhandlinger med pengeinstitutterne, og resultaterne af disse forhandlinger formoder jeg, at vi vil få løbende underretning om i udvalget.

Til slut: hvor er det i trontalen lovede forslag om afkriminalisering af prostitution blevet af? Da SF fremsatte lovforslag om

det sidste år, var der principielt enighed om at gøre noget ved dette problem. Har jeg overset noget, eller er det rigtigt, at kriminalforsorgsudvalgets prostitutionsbetænkning ikke er kommet endnu? Jeg synes, det er meget beklageligt, at vi bliver ved med at udskyde en afkriminalisering på dette område.

I øvrigt tilslutter vi os helt og fuldt det foreliggende lovforslag og de intentioner, der ligger bag.

Thestrup: Jeg vil gerne gøre nogle få bemærkninger om berigelsesforbrydelserne. Jeg vil først sige, at jeg synes, at betænkningen vedrørende nogle af- og nedkriminaliseringsspørgsmål er et særdeles dygtigt arbejde. Vi står over for et arbejde, der er gjort færdigt i løbet af overordentlig kort tid. Når jeg tænker på den betænkning, vi havde i den foregående sag, hvor arbejdet havde taget 20 år, må jeg sige, at det er beundringsværdigt, det der er skabt her.

På et møde i Kriminalistforeningen blev der sagt, at der manglede modbelysning af problemerne, og det er rigtigt. Jeg vil ikke nægte, at sådan er det. Men der er jo i betænkningen samlet en stor mængde stof og indeholdt en række betragtninger, som jeg tror vi vil komme til i de kommende år at se hen til og uddybe yderligere.

Jeg kan sige, at jeg har også med stor interesse læst straffelovrådets udtalelser om betænkningen, og her har vi jo den modbelysning, som man jo nok kan sige, vi savner i betænkningen. Jeg skal da også gerne indrømme, at jeg — ikke mindst i modsætning til den sidste ærede taler, for jeg er konservativ af natur og også i opfattelse — på de fleste af de punkter, hvor straffelovrådet tager afstand fra betænkningen, er mest tilbøjelig til at følge straffelovrådet. Og da det jo i de fleste tilfælde også har været ministerens standpunkt, kan jeg stort set tilslutte mig det lovforslag, der her foreligger.

Jeg vil dog gerne sige, og det er også i anledning af noget af det, der blev sagt af den sidste ærede taler, at jeg finder egentlig ikke, at det er nødvendigt at ændre hverken § 80 eller § 285, stk. 1. Der vil alligevel blive taget og der er en adgang til at tage hensyn til den foregående vandel også i den nye bestemmelse; det er vel også naturligt at gøre det, og hvad § 285, stk. 1, angår, så gør